

ΚΔΠ

Γ. Γιαννίτσι
Το κείμενο από μου το
έδωκε ο κ. Τσοχατζάκης

7/5/2001

-Μία νεκρολογία

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ

1. ΠΩΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΘΗΚΕ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Οι λάθος χειρισμοί του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων αλλά και η διάσταση η οποία παρουσιάζεται ανάμεσα στον Υπουργό (κο Γιαννίτση) και στον Υφυπουργό (κον Πρωτόπαπα) καθιστούν δυσχερή το διάλογο για το θέμα της αναμόρφωσης του συνταξιοδοτικού συστήματος. Η ΓΣΕΕ εκμεταλλευόμενη τη λάθος πολιτική της κυβέρνησης έχει αμφισβητήσει φανερά τόσο τον Υπουργό Εργασίας όσο και τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας. Αυτό σημαίνει ότι δύσκολα θα προσέλθει σε διάλογο όπου από πλευράς κυβέρνησης θα συμμετέχουν οι δύο εν λόγω Υπουργοί. Ταυτόχρονα έθεσε ως προϋπόθεση του διαλόγου την εγγύηση του Πρωθυπουργού για την οικονομική στήριξη της κοινωνικής ασφάλισης μέσω της τριμερούς χρηματοδότησης. Όσο η κυβέρνηση φαίνεται αδύναμη στο να οργανώσει το διάλογο, όσο ο Υπουργός Εργασίας παραμένει στη θέση του τόσο η ΓΣΕΕ προβάλλει τα αιτήματά της όχι προς συζήτηση αλλά ως προϋπόθεση έναρξης του διαλόγου.

2. ΔΙΑΛΟΓΟΣ Ή ΟΧΙ ;

Το σημαντικότερο πρόβλημα σήμερα για την κοινωνική ασφάλιση και ειδικότερα για το συνταξιοδοτικό ζήτημα είναι να μη γίνει διάλογος επί της ουσίας. Αν δε ληφθούν σοβαρά μέτρα τότε το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης θα βυθιστεί ακόμη περισσότερο στην κρίση του. Πρέπει να επισημάνουμε ότι ίσως και από πλευράς ορισμένων Υπουργών δεν είναι επιθυμητός ο διάλογος. Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας δήλωσε στη Νέα Υόρκη όπου και βρίσκεται : α) η κρίση στο ελληνικό σύστημα θα εκδηλωθεί το 2016 (ενώ ο Υπουργός Εργασίας μιλάει για το 2006) και β) μπορεί να χρηματοδοτηθεί το σύστημα μέσα από τα έσοδα των

ιδιωτικοποιήσεων (τη στιγμή που οι ιδιωτικοποιήσεις έχουν αποτύχει). Η διάσταση ως προς το πότε θα εκδηλωθεί η κρίση είναι πολύ σημαντικό. Διαφορετικά είναι τα μέτρα που θα παρθούν όταν γνωρίζουμε ότι η κρίση θα εκδηλωθεί το 2006 απ' ότι το 2016.

3. Βοηθάει το διάλογο η κυβέρνηση

Στην παρούσα φάση η κυβέρνηση δε μπορεί να οργανώσει το διάλογο. Δεν μπορεί να πάει σε διάλογο με μία ηγεσία Υπουργείου που οι κοινωνικοί φορείς την αμφισβητούν. Μία πιθανή λύση ήταν ο διάλογος να οργανωθεί από άτομο εμπιστοσύνης όλων ή από άλλο όργανο στο οποίο δε θα πρέπει να συμμετέχει ο Υπουργός Εργασίας. Ο Υπουργός Εργασίας μπορεί να συμμετέχει ως κοινωνικός εταίρος για να καταθέσει τις προτάσεις της κυβέρνησης. Ακόμη και αν λυθεί αυτό το ζήτημα δεν μπορεί να ξεκινήσει ο διάλογος λέγοντας φέρτε τις προτάσεις. Όταν αρχίσουμε να συζητάμε τις προτάσεις τότε στην ουσία έχουμε φτάσει στο τέλος του διαλόγου.

4. ΠΩΣ ΝΑ ΓΙΝΕΙ Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Πρέπει να γίνει σε τέσσερα επίπεδα. Πρώτο επίπεδο : διάλογος επιστημόνων που θα εκπροσωπούν κοινωνικούς φορείς και πολιτικά κόμματα. Δεύτερο επίπεδο : τα πορίσματα από την επιστημονική επιτροπή να συζητηθούν σε πολιτικό επίπεδο από την κυβέρνηση με τους κοινωνικούς εταίρους. Τρίτο επίπεδο : τα πορίσματα να συζητηθούν σε επίπεδο πολιτικών κομμάτων. Στο τέταρτο επίπεδο η κυβέρνηση πρέπει να συγκεντρώσει τις συνθέσεις και τις αντιθέσεις και να προχωρήσει στην κατάθεση της πολιτικής της πρότασης στη Βουλή. Ενώ ο διάλογος θα έχει ξεκινήσει θα πρέπει να γίνεται παράλληλα μέσα από την

τηλεόραση και τον τύπο ενημέρωσης του απλού πολίτη για στοιχειώδη θέματα που αφορούν την κοινωνική ασφάλιση.

5. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Πρέπει να αποφασιστεί από την κυβέρνηση ποιο Υπουργείο θα είναι αρμόδιο για το θέμα της κοινωνικής ασφάλισης. Θα είναι το Υπουργείο Εργασίας ή το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας. Ένα Υπουργείο πρέπει να είναι υπεύθυνο και αυτό θα πρέπει να ζητάει από τα άλλα Υπουργεία να το συνδράμουν και να το υποβοηθούν.

6. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

Δεν μπορεί να ξεκινήσει ο κοινωνικός διάλογος αν δεν υπάρχει έστω και στοιχειώδη αξιολόγηση του προηγούμενου κοινωνικού διαλόγου που είχε γίνει πριν από δύο με τρία περίπου χρόνια.

7. ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

Δεν μπορεί να ξεκινήσει ο κοινωνικός διάλογος αν η κυβέρνηση δεν ενημερώσει για ελάχιστα θέματα τα οποία είναι σημαντικά : α) ποια είναι η οργανωτικο-διοικητική υποδομή του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, β) τι γίνεται με το θέμα της μηχανοργάνωσης, γ) τι γίνεται με την εισφοροδιαφυγή και τους τρόπους καταπολέμησής της, δ) ποια είναι η κατάσταση στο φορολογικό μας σύστημα σήμερα ; ε) αξιοπιστία των στοιχείων. Ειδικότερα το τελευταίο είναι βασικό γιατί αν δεν συμφωνούν όλοι με τα στοιχεία τότε δεν μπορεί να υπάρχει διάλογος. Στην περίπτωση αυτή η κυβέρνηση πρέπει να δώσει τα στοιχεία που έδωσε στους Άγγλους και στους κοινωνικούς εταίρους. Εναλλακτικά θα μπορούσε να ζητήσει από τους κοινωνικούς εταίρους να ορίσουν αναλογιστές οι οποίοι από κοινού θα τρέξουν τα στοιχεία.

8. ΣΤΑΔΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

1. Διαπίστωση και αποτύπωση της υπάρχουσας κατάστασης
2. εντοπισμός του κύριου παράγοντα δημιουργίας προβλημάτων
3. ανάλυση της ευρωπαϊκής εμπειρίας
4. ανάλυση των νέων οικονομικών, κοινωνικών, δημογραφικών κλπ δεδομένων σήμερα
5. ανάλυση της υπάρχουσας οικονομικής κατάστασης και προβλέψεις για το μέλλον
6. προσδιορισμός του νέου ρόλου του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης
7. συζήτηση για τη φιλοσοφία του συστήματος
8. προτάσεις και λύσεις

9. ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ Ή ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ

Πρέπει να προσδιορίσουμε τι χρειάζεται το σύστημα. Χρειάζεται μία απλή μεταρρύθμιση ή χρειάζεται ριζική αναμόρφωση. Επειδή η ριζική μεταμόρφωση ξεκινάει τώρα για να αρχίσει να εφαρμόζεται μετά από 25-30 χρόνια θα πρέπει να παρθούν ορισμένα μέτρα τώρα. Συζήτηση σε δύο επίπεδα : α) μέτρα τώρα, β) αναμόρφωση του συστήματος.